Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2013. gada 21. martā*

Reģionālā atbalsta shēma — Ieguldījumi lauksaimniecības produktu pārstrādei un tirdzniecībai — Komisijas lēmums — Nesaderīgums ar iekšējo tirgu — Nesaderīga atbalsta atcelšana — Atbalsta piešķiršanas brīdis — Tiesiskās paļāvības aizsardzības princips

Lieta C-129/12

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Finanzgericht des Landes Sachsen-Anhalt* (Vācija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2012. gada 27. februārī un kas Tiesā reģistrēts 2012. gada 8. martā, tiesvedībā

Magdeburger Mühlenwerke GmbH

pret

Finanzamt Magdeburg .

TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētāja R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*], tiesneši Dž. Arestis [*G. Arestis*], Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*], A. Arabadžijevs [*A. Arabadjiev*] (referents) un Ž. L. da Krušs Vilasa [*J. L. da Cruz Vilaça*],

ģenerāladvokāts M. Vatelē [*M. Wathelet*],

sekretārs A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— Vācijas valdības vārdā – *T. Henze* un *N. Graf Vitzthum*, pārstāvji,

— Eiropas Komisijas vārdā – *V. Kreuschitz* un *T. Maxian Rusche*, pārstāvji,

ņemot vērā pēc ģenerāladvokāta uzklausīšanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerāladvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – vācu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt 2. pantu Komisijas 1998. gada 20. maija Lēmumā 1999/183/EK par valsts atbalstu Vācijas lauksaimniecības produktu pārstrādei un tirdzniecībai, ko Vācija var piešķirt, pamatojoties uz esošajām reģionālā atbalsta shēmām (OV 1999, L 60, 61. lpp.).

2 Šis lūgums tika iesniegts tiesvedībā starp *Magdeburger Mühlenwerke GmbH* (turpmāk tekstā – "*Magdeburger Mühlenwerke*") un *Finanzamt Magdeburg* [Magdeburgas Finanšu pārvaldi] (turpmāk tekstā – "*Finanzamt*") saistībā ar *Finanzamt* atteikumu, aprēķinot atbalstu ieguldījumiem, ņemt vērā noteiktus ieguldījumus saistībā ar labības malšanu.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

3 Komisijas 1994. gada 22. marta Lēmuma 94/173/EEK par atlases kritēriju noteikšanu ieguldījumiem lauksaimniecības un mežsaimniecības produktu pārstrādes un tirdzniecības apstākļu uzlabošanai un par Lēmuma 90/342/EEK atcelšanu (OV L 79, 29. lpp.) pielikuma 2.1. punkta pirmajā ievilkumā ir paredzēts:

"2.1. Labības un rīsu (izņemot sēklas) nozarēs ir izslēgti šādi ieguldījumi:

— ieguldījumi saistībā ar [..] labības malšanu [..]."

4 1995. gadā Eiropas Kopienu Komisija pieņēma Pamatnostādnes par valsts atbalstu ieguldījumiem lauksaimniecības produktu pārstrādē un tirdzniecībā (OV 1996, C 29, 4. lpp.; turpmāk tekstā – "lauksaimniecības pamatnostādnes"). Ar 1995. gada 20. oktobra vēstuli Nr. SG (95) D/13086 tā paziņoja šīs pamatnostādnes dalībvalstīm.

5 Šo lauksaimniecības pamatnostādņu 3. punkta b) apakšpunktā Komisija tostarp ir precizējusi, ka "valsts atbalsts, kas piešķirts sakarā ar šiem ieguldījumiem [..], kas ir kategoriski izslēgti [Lēmuma 94/173 pielikuma] 2. punktā, nevar tikt uzskatīt[s] par saderīg[u] ar kopējo tirgu". No šī paša punkta b) apakšpunkta izriet, ka tas tostarp attiecas uz atbalstu, kas piešķirts saistībā ar reģionālā atbalsta shēmu.

6 Lēmuma 1999/183 rezolutīvajā daļā tostarp ir paredzēts:

"*1. pants*

Vācijas reģionālā atbalsta shēmas nav saderīgas ar kopējo tirgu [..] tiktāl, ciktāl ar tām netiek ievērotas pamatnostādnes un atbilstošie pasākumi saistībā ar valsts atbalstu ieguldījumiem lauksaimniecības produktu pārstrādes un tirdzniecības nozarē, kas ir tikuši paziņoti [Vācijas Federatīvajai Republikai] ar 1995. gada 20. oktobra vēstuli [SG (95) D/13086].

2. pants

Divu mēnešu laikā no šī lēmuma paziņošanas [Vācijas Federatīvā Republika] groza vai, ja nepieciešams, atceļ pastāvošo atbalstu un pastāvošās atbalsta shēmas, lai nodrošinātu to saderīgumu ar kopējo tirgu. [Vācijas Federatīvā Republika] it īpaši nodrošina saskaņā ar 1. pantā norādīto pamatnostādņu 3. punkta b) apakšpunktu, lai:

1) nekāds atbalsts saistībā ar ieguldījumiem lauksaimniecības produktu pārstrādes un tirdzniecības nozarē netiktu piešķirts ieguldījumiem [..], kas ir kategoriski izslēgti [Lēmuma 94/173 pielikuma] 2. punktā

[..].

3. pants

[Vācijas Federatīvā Republika] informē Komisiju divu mēnešu laikā no šī lēmuma paziņošanas par pasākumiem, kas īstenoti, lai to izpildītu.

[..]"

Vācijas tiesības

7 1996. gada 22. janvāra Likumā par ieguldījumu dotācijām (*Investitionszulagengesetz*), kura mērķis bija atbalstītā reģiona, proti, Berlīnes federālās zemes un jauno federālo zemju, uzņēmumu ieguldījumu darbības paātrināšana un intensificēšana, bija paredzēts izmaksāt ieguldījumu dotāciju valsts dotācijas formā nodokļu maksātājiem, kas ir veikuši noteiktus ieguldījumus savā uzņēmumā.

8 Saskaņā ar šī likuma 2. panta pirmo teikumu:

"Atļautie ieguldījumi ir jaunu, patērējamu, kustamu, pamatlīdzekļos ietilpstošu kustamu preču iegāde vai ražošana, kuri vismaz trīs gadus pēc to iegādes vai izgatavošanas

1) ietilpst atbalstāmajā reģionā esoša uzņēmuma vai uzņēmējdarbības veikšanas vietas pamatlīdzekļos,

2) paliek atbalstāmajā reģionā esošajā uzņēmējdarbības veikšanas vietā un

3) katru gadu tiek izmantoti privātām vajadzībām ne vairāk kā 10 % apmērā."

9 Šīs pašas tiesību normas otrajā teikumā ir norādīti ieguldījumi, saistībā ar kuriem nevar piešķirt ieguldījuma dotāciju. Saskaņā ar tās 4. punktu, kas iekļauts ar 1998. gada 24. decembrī spēkā stājušos 1999. gada Likumu par atbrīvojumu no nodokļiem (*Steuerentlastungsgesetz* 1999), tostarp nav sniedzams atbalsts saistībā ar:

"4) precēm, ko ieinteresētā persona ir iegādājusies [..] pēc 1998. gada 2. septembra un kas ir norādītas [..] [Lēmuma 94/173] pielikuma 2. punktā [..]."

10 Šī likuma 3. panta 4. punktā ir norādīts:

"[..] saistībā ar ieguldījumiem ir saņemams atbalsts, ja saņēmējs:

4. tos ir sācis pēc 1994. gada 30. jūnija un beidzis pirms 1999. gada 1. janvāra un ja runa ir par ieguldījumiem pārstrādes uzņēmumos [..]."

11 Šīs tiesību normas ceturtajā un piektajā teikumā ir precizēts:

"Ieguldījumi tiek uzskatīti par pabeigtiem preču iegādes brīdī [..]. Ieguldījumi tiek uzskatīti par sāktiem preču pasūtīšanas brīdī [..]."

12 Saskaņā ar minētā likuma 4. panta pirmo teikumu:

"Ieguldījumu dotācijas aprēķina bāze ir atbalstīto ieguldījumu, kas noslēgti finanšu gada laikā, [..] iegādes izmaksu summa."

13 Minētā likuma 6. panta 1. punktā ir paredzēts, ka "ieguldījumu dotācijas pieteikums ir jāiesniedz pirms kalendārā gada, kas seko pēc finanšu gada, kurā ir pabeigti ieguldījumi, 30. septembra".

14 Likuma par ienākuma nodokli īstenošanas noteikumu (*Einkommensteuer-Durchführungsverordnung*) 9.a pantā iegādes gads ir definēts kā "piegādes gads [..]".

15 Kā norāda *Finanzgericht des Landes Sachsen-Anhalt* [Saksijas-Anhaltes federālās zemes Finanšu tiesa], no *Bundesfinanzhof* (Federālā Finanšu tiesa) judikatūras izriet, ka par piegādes datumu ir jāuzskata brīdis, kurā prece ir gatava darbībai saņēmējā uzņēmumā.

Tiesvedības priekšvēsture un prejudiciālais jautājums

16 1996. gada 22. janvāra Likumā par ieguldījumu dotācijām sākotnēji nebija iekļauts ierobežojums saistībā ar ieguldījumiem lauksaimniecības nozarē, jo Vācijas federālā valdība uzskatīja lauksaimniecības pamatnostādnes par ieteikumiem, kas tai nav saistoši.

17 No lietas materiāliem izriet, ka Vācijas Federatīvā Republika 1996. gada 22. janvāra Likumu par ieguldījumu dotācijām paziņoja Komisijai 1995. gada 31. maijā saskaņā ar EKL 88. panta 3. punktu. Komisija to izvērtēja lietas N494/A/95 un lietas N710/C/95 ietvaros un sniedza atļauju ar 1995. gada 29. novembra lēmumu, kurā precizēts, ka, piemērojot šo atbalsta shēmu, ir jāievēro Kopienu tiesību normas, kas tostarp piemērojamas lauksaimniecībai.

18 Ar lauksaimniecības pamatnostādnēm Komisija aicināja dalībvalstis divu mēnešu laikā apstiprināt, ka tās apņemas, vēlākais, no 1996. gada 1. janvāra ievērot šīs pamatnostādnes, grozot savu esošo atbalstu. Šāda apstiprinājuma neesamības gadījumā Komisija paturēja tiesības sākt EKL 88. panta 2. punktā paredzēto oficiālo izmeklēšanas procedūru. Vācijas Federatīvā Republika neizpildīja šo pieprasījumu.

19 Tādējādi 1996. gada 12. jūnijā Komisija nolēma sākt oficiālo izmeklēšanas procedūru saistībā ar Vācijā pastāvošajām reģionālā atbalsta shēmām lauksaimniecības produktu pārstrādes un tirdzniecības nozarē. Šis lēmums tika publicēts 1997. gada 5. februāra *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī* (OV C 36, 13. lpp.).

20 Šī procedūra tika pabeigta 1998. gada 20. maijā, šajā datumā pieņemot Lēmumu 1999/183, kas tika izsniegts Vācijas Federatīvajai Republikai 1998. gada 2. jūlijā.

21 Ar 1998. gada 18. septembra vēstuli, kas publicēta 1998. gada 28. septembrī *Bundessteuerblatt* (Federālais Nodokļu Vēstnesis, turpmāk tekstā – "*BStBl*"), Vācijas Federālais finanšu ministrs informēja federālās zemes augstākās finanšu iestādes, ka no 1998. gada 3. septembra, it īpaši saistībā ar ieguldījumiem, kas norādīti Lēmuma 94/173 pielikuma 2. punktā, vairs nevar tikt sniegts nekāds atbalsts ieguldījumiem, un norādīja, ka šajā ziņā ir paredzēts grozīt 1996. gada 22. janvāra Likumu par ieguldījumu dotācijām (turpmāk tekstā – "1998. gada 18. septembra vēstule").

22 Ar 1999. gada Likumu par atbrīvojumu no nodokļiem Vācijas likumdevējs grozīja šī sprieduma 9. punktā norādīto 1996. gada 22. janvāra Likumu par ieguldījumu dotācijām.

23 1999. gada 10. septembrī *Magdeburger Mühlenwerke*, kas jaunajās federālajās zemēs apsaimnieko labības malšanas uzņēmumu, lūdza ieguldījuma dotāciju saistībā ar ieguldījumiem 1998. gadā DEM 5,9 miljonu apmērā.

24 *Finanzamt* tomēr uzskatīja, ka ieguldījumu, saistībā ar kuriem var saņemt atbalstu, vērtība ir vienīgi DEM 1,9 miljoni. Tā saskaņā ar 1996. gada 22. janvāra Likuma par ieguldījumu dotāciju 2. panta otrā teikuma 4. punktu atteicās atbalsta aprēķina bāzē ņemt vērā ieguldījumus, saistībā ar kuriem saistošais lēmums par ieguldījumiem bija pieņemts, vēlākais, 1998. gada 2. septembrī, bet kuru piegāde bija notikusi vienīgi pēc šī datuma.

25 2001. gada 26. septembrī *Magdeburger Mühlenwerke* cēla prasību par šo lēmumu *Finanzgericht des Landes Sachsen-Anhalt*, apgalvojot, ka ar 2. panta otrā teikuma 4. punkta iekļaušanu 1996. gada 22. janvāra Likumā par ieguldījumu dotācijām ir pārkāpts atpakaļejoša spēka aizlieguma konstitucionālais princips.

26 Konkrētāk, *Magdeburger Mühlenwerke* ir norādījusi, ka ar 1996. gada 22. janvāra Likumā par ieguldījumu dotācijām 2. panta otrā teikuma 4. punkta atpakaļejošo spēku ir tikusi aizskarta tās tiesiskā paļāvība, jo, pirmkārt, sākot no lēmuma ieguldīt pieņemšanas brīža, norma, pamatojoties uz kuru atbalsts tiek piešķirts, ir pamats atbalsta pieteicēja tiesiskajai paļāvībai. Taču lēmums ieguldīt esot ticis pieņemts pirms 1998. gada 3. septembra un Vācijas likumdevējs neesot nedz paredzējis saistībā ar šo tiesību normu kādas atrunas saistībā ar Savienības tiesībām, nedz radījis pārejas režīmu, kas piemērojams jau veiktiem ieguldījumiem.

27 Otrkārt, šī sabiedrība esot varējusi būt informēta par neiespējamību saņemt ieguldījuma dotāciju, agrākais, 1998. gada 28. septembrī, t.i., pēc dienas, kad *BStBl* tika publicēta 1998. gada 18. septembra vēstule, un pēc pienācīga termiņa, lai ar to iepazītos.

28 *Finanzamt* ir apgalvojusi iesniedzējtiesā, ka Lēmums 94/173 tika publicēts *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī* 1994. gada 23. martā un kopš šī datuma ir pieejams ikvienam, tādējādi no šī datuma atbalsta pieteicēju tiesiskā paļāvība vairs nevarot tikt aizsargāta.

29 2007. gada 20. decembrī *Finanzgericht des Landes Sachsen-Anhalt* apturēja tiesvedību un uzdeva *Bundesverfassungsgericht* [Federālajai Konstitucionālajai tiesai] jautājumu, vai 1996. gada 22. janvāra Likuma par ieguldījumu dotācijām 2. panta otrā teikuma 4. punkts ir saderīgs ar atpakaļejoša spēka aizlieguma konstitucionālo principu. Šajā ziņā tā precizēja, ka, tā kā 1996. gada 22. janvāra Likuma par ieguldījumu dotācijām apstrīdētais grozījums attiecas arī uz saistošiem lēmumiem par ieguldījumiem, kurus ieguldītājs pieņēmis pirms jauno tiesību aktu stāšanās spēkā, tad saskaņā ar Vācijas judikatūru un doktrīnu šim grozījumam ir atpakaļejošs spēks.

30 Saskaņā ar *Finanzgericht des Landes Sachsen-Anhalt* viedokli – atbalsts ir jāuzskata par piešķirtu brīdī, kad ir pieņemts saistošs lēmums par ieguldījumu veikšanu. Valsts atbalsta shēmai esot bijusi motivējoša iedarbība, ja tā ir izraisījusi to, ka ieguldītājs ir pieņēmis lēmumu ieguldīt. Turklāt šo interpretāciju apstiprinot Lēmuma 1999/183 formulējums, kurā ir paredzēts termiņš šī lēmuma izpildei. Turklāt Lēmuma 1999/183 2. pants ir jāinterpretē no tiesiskās paļāvības aizsardzības principa perspektīvas.

31 Šajā ziņā *Finanzgericht des Landes Sachsen-Anhalt* ir uzskatījusi, ka, lai aizsargātu tiesisko paļāvību, Komisija ar Lēmumu 1999/183 ir atļāvusi pārejas režīmu attiecībā uz saistošiem lēmumiem veikt ieguldījumus, kas noslēgti pirms minētā lēmuma publicēšanas. Tādējādi, tā kā Vācijas Federatīvajai Republikai ir bijusi iespēja ieviest pārejas režīmu un tā kā šī valsts ir nolēmusi grozīt 1996. gada 22. janvāra Likumu par ieguldījumu dotācijām ar atpakaļejošu spēku, apstrīdētais tiesību aktu grozījums nevar tikt pamatots ar vispārējām interesēm.

32 *Bundesverfassungsgericht* ar 2011. gada 4. oktobra lēmumu noraidīja pieteikumu kā nepieņemamu, uzskatot, ka pirms vēršanās *Bundesverfassungsgericht*, *Finanzgericht des Landes Sachsen-Anhalt* būtu bijis jāuzdod Tiesai jautājums, vai Lēmuma 1999/183 2. panta 1. punkts attiecas uz atbalstu ieguldījumiem, attiecībā uz kuriem saistošs lēmums veikt ieguldījumus ir pieņemts, vēlākais, 1998. gada 2. septembrī, bet preču piegāde ir notikusi vienīgi pēc šī datuma.

33 Šādos apstākļos *Finanzgericht des Landes Sachsen-Anhalt* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

"Vai ar [Lēmumu 1999/183] Vācijas likumdevējam, izstrādājot [1996. gada 22. janvāra Likuma par ieguldījumu dotācijām] 2. panta otrā teikuma 4. punktu, ir piešķirta izpildes rīcības brīvība, saskaņā ar kuru šāda rīcības brīvība attiektos uz shēmu, kas ir labvēlīga attiecīgajiem ieguldījumiem, attiecībā uz kuriem saistošais lēmums par ieguldījumiem ir ticis pieņemts pirms Lēmuma [1999/183] transponēšanas termiņa beigām vai pirms plānoto pasākumu publicēšanas [*BStBl*], bet ieguldījuma līdzekļi, kā arī dotācijas noteikšana un izmaksa notiek pēc tam?"

Par prejudiciālo jautājumu

34 Ar savu jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Lēmuma 1999/183 2. pants nepieļauj, ka tiek piešķirts atbalsts ieguldījumiem attiecībā uz labības malšanu, par kuriem saistošs lēmums veikt ieguldījumus ir pieņemts, pirms beidzies termiņš, kurš Vācijas Federatīvajai Republikai noteikts, lai izpildītu šo lēmumu, vai pirms šajā ziņā īstenoto pasākumu publicēšanas *BStBl*, lai gan ieguldījuma līdzekļu piegāde, kā arī dotācijas noteikšana un izmaksa ir notikusi vienīgi pēc minētā termiņa beigām vai pēc minētās publikācijas.

35 No lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka, ņemot vērā pamatlietas apstākļus, *Finanzgericht des Landes Sachsen-Anhalt* tostarp jautā par brīdi, kurā atbalsts ir jāuzskata par piešķirtu, kā arī par tiesiskās paļāvības aizsardzības principa prasībām.

36 Šajā ziņā ir jānorāda, ka Lēmuma 1999/183 2. panta 1. punktā ir paredzēts, ka Vācijas Federatīvajai Republikai ir jānodrošina, lai pēc divu mēnešu termiņa beigām kopš šī lēmuma paziņošanas, šajā gadījumā kopš 1998. gada 3. septembra, netiktu piešķirts nekāds atbalsts ieguldījumiem, tostarp saistībā ar labības malšanu.

37 Ir jāatgādina, ka saskaņā ar LESD 108. panta 2. punkta pirmo daļu, ja Komisija konstatē, ka atbalsts, ko piešķīrusi kāda valsts vai kas piešķirts no šīs valsts līdzekļiem, nav saderīgs ar kopējo tirgu, tā pieņem lēmumu par to, ka attiecīgajai valstij Komisijas noteiktā termiņā tāds atbalsts jāizbeidz vai jāmaina. Šī sprieduma 36. punktā minētais termiņš Vācijas Federatīvajai Republikai tādējādi ir noteikts vienīgi, lai tā grozītu vai, vajadzības gadījumā, izbeigtu atbalstu, par kuru ir runa pamatlietā.

38 Turklāt Lēmumā 1999/183 nav paredzēts nekāds pārejas režīms. Līdz ar to ir jākonstatē, ka aizliegums pēc 1998. gada 2. septembra piešķirt atbalstu ieguldījumiem saistībā ar labības malšanu ir beznosacījuma.

39 No tā izriet, ka ar Lēmuma 1999/183 2. panta 1. punktu nav atļauts atbalstu ieguldījumiem saistībā ar labības malšanu piešķirt pēc 1998. gada 2. septembra.

40 Saistībā ar jautājumu, kurā brīdī atbalsta dotācija, par kuru ir runa pamatlietā, ir piešķirta, ir svarīgi norādīt, ka atbalsts ir jāuzskata par piešķirtu brīdī, kad tiesības to saņemt ir piešķirtas saņēmējam saskaņā ar piemērojamo valsts tiesisko regulējumu.

41 Līdz ar to iesniedzējtiesai, pamatojoties uz piemērojamajām valsts tiesībām, ir jānosaka brīdis, kad minētais atbalsts ir jāuzskata par piešķirtu. Šajā ziņā tai ir jāņem vērā visi valsts tiesībās izvirzītie nosacījumi attiecīgā atbalsta saņemšanai.

42 Tādējādi, ja visi šie nosacījumi bija izpildīti, vēlākais, 1998. gada 2. septembrī, tad Lēmuma 1999/183 2. panta 1. punktā paredzētais aizliegums neietekmē attiecīgās atbalsta daļas izmaksu, jo ar šo lēmumu netiek pieprasīta jau piešķirtā atbalsta atgūšana. Taču, ja visi šie nosacījumi būtu izpildīti vienīgi pēc minētā datuma, tad minētais aizliegums būtu piemērojams bez ierobežojumiem.

43 Tādējādi ir svarīgi uzsvērt, ka iesniedzējtiesai ir jānodrošina, ka Lēmuma 1999/183 2. panta 1. punktā minētais aizliegums netiek apiets. Gluži kā liecina šī sprieduma 8.–15. punktā sniegtais izklāsts, to nosacījumu vidū, kuri Vācijas tiesību aktos ir paredzēti, lai tiesības uz ieguldījuma dotāciju būtu iegūtas, katrā ziņā ir nosacījums, ka ieguldījumam ir jābūt pabeigtam. Līdz ar to iesniedzējtiesa pēc Lēmuma 1999/183 nevar uzskatīt, ka tiesības uz šo atbalstu ir iegūtas brīdī, kad saistošo lēmumu veikt ieguldījumu ir pieņēmis atbalsta pieteicējs.

44 Tostarp ņemot vērā minētā lēmuma 2. panta 1. punktā paredzētā aizlieguma beznosacījuma raksturu un to, ka paredzētais termiņš Vācijas Federatīvajai Republikai ir piešķirts vienīgi, lai grozītu vai, vajadzības gadījumā, atceltu esošo atbalstu vai atbalsta shēmas, lai nodrošinātu to atbilstību iekšējam tirgum, jebkura valsts iestāžu saistībā ar atbalsta, par kuru ir runa pamatlietā, piešķiršanas nosacījumu veikta interpretācija, ar kuru tiktu attālināts brīdis, kurā šis atbalsts tiek uzskatīts par piešķirtu, būtu šī aizlieguma apiešana.

45 Turklāt atbalsta pasākumu motivējošā iedarbība attiecas uz tā saderīguma ar iekšējo tirgu izvērtēšanu (šajā ziņā skat. 2011. gada 15. septembra spriedumu lietā C-544/09 P Vācija/Komisija, 68. punkts). Līdz ar to ir jāpiebilst – apstāklim, ka 1996. gada 22. janvāra Likumam par ieguldījumu dotācijām varēja būtu motivējoša iedarbība saistībā ar attiecīgajiem ieguldījumiem, nav nozīmes, lai noteiktu brīdi, kurā atbalsts ir jāuzskata par piešķirtu.

46 Tiktāl, ciktāl iesniedzējtiesa jautā, vai tiesiskās paļāvības aizsardzības princips prasa, lai tādā gadījumā kā pamatlietā saistībā ar saistošo lēmumu veikt ieguldījumus, kurš pieņemts pirms 1998. gada 3. septembra, tomēr varētu saņemt atbalstu, ir jāatgādina, ka 1996. gada 12. jūnijā Komisija sāka oficiālo izmeklēšanas procedūru tostarp saistībā ar atbalstu ieguldījumiem labības malšanai, kurš piešķirts saskaņā ar 1996. gada 22. janvāra Likumu par ieguldījumu dotācijām, un ka lēmums sākt šo procedūru tika publicēts 1997. gada 5. februāra *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

47 Pat pieņemot, ka pirms šīs publicēšanas rūpīgs tirgus dalībnieks būtu varējis pamatot tiesisko paļāvību uz šāda atbalsta piešķiršanu, tas vairs nevarēja saglabāt šādu paļāvību pēc šīs publicēšanas. Oficiālās izmeklēšanas procedūras sākšana nozīmē, ka Komisijai ir nopietnas šaubas par attiecīgā atbalsta saderīgumu ar Savienības tiesībām. Tādējādi rūpīgs tirgus dalībnieks kopš šī brīža vairs nevar paļauties uz šī atbalsta turpināšanos.

48 Turklāt iepriekš šī sprieduma 46. un 47. punktā izklāstīto iemeslu dēļ tam, ka *BStBl* tika publicēta 1998. gada 18. septembra vēstule, nav nozīmes, vērtējot prasītāja pamatlietā tiesiskās paļāvības pastāvēšanu.

49 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka Lēmuma 1999/183 2. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj to, ka tiek piešķirts atbalsts ieguldījumiem attiecībā uz labības malšanu, par kuriem saistošs lēmums veikt ieguldījumus ir pieņemts, pirms beidzies termiņš, kurš Vācijas Federatīvajai Republikai noteikts, lai izpildītu šo lēmumu, vai pirms šajā ziņā īstenoto pasākumu publicēšanas *BStBl*, lai gan ieguldījuma līdzekļu piegāde, kā arī dotācijas noteikšana un izmaksa ir notikusi vienīgi pēc minētā termiņa beigām vai pēc minētās publikācijas, ja brīdis, kurā ieguldījuma dotācija tiek uzskatīta par piešķirtu, ir vienīgi pēc

minētā termiņa beigām. Iesniedzējtiesai ir jānosaka brīdis, kurā tāda ieguldījuma dotācija, par kādu ir runa pamatlietā, ir jāuzskata par piešķirtu, ņemot vērā visus valsts tiesībās izvirzītos nosacījumus attiecīgā atbalsta saņemšanai un nodrošinot, ka Lēmuma 1999/183 2. panta 1. punktā minētais aizliegums netiek apiets.

Par tiesāšanās izdevumiem

50 Attiecībā uz lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Tiesāšanās izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku tiesāšanās izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (otrā palāta) nospriež:

Komisijas 1998. gada 20. maija Lēmuma 1999/183/EK par valsts atbalstu Vācijas lauksaimniecības produktu pārstrādei un tirdzniecībai, ko Vācija var piešķirt, pamatojoties uz esošajām reģionālā atbalsta shēmām, 2. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj to, ka tiek piešķirts atbalsts ieguldījumiem attiecībā uz labības malšanu, par kuriem saistošs lēmums veikt ieguldījumus ir pieņemts, pirms beidzies termiņš, kurš Vācijas Federatīvajai Republikai noteikts, lai izpildītu šo lēmumu, vai pirms šajā ziņā īstenoto pasākumu publicēšanas *Bundessteuerblatt*, lai gan ieguldījuma līdzekļu piegāde, kā arī dotācijas noteikšana un izmaksa ir notikusi vienīgi pēc minētā termiņa beigām vai pēc minētās publikācijas, ja brīdis, kurā ieguldījuma dotācija tiek uzskatīta par piešķirtu, ir vienīgi pēc minētā termiņa beigām. Iesniedzējtiesai ir jānosaka brīdis, kurā tāda ieguldījuma dotācija, par kādu ir runa pamatlietā, ir jāuzskata par piešķirtu, ņemot vērā visus valsts tiesībās izvirzītos nosacījumus attiecīgā atbalsta saņemšanai un nodrošinot, ka Lēmuma 1999/183/EK 2. panta 1. punktā minētais aizliegums netiek apiets.

[Paraksti]